

**Het is toch
niet waar
hè?**

OJ Frère

Inhoudsopgave

Hervormd	4
Zijn	5
Horeca	6
Tegen.....	7
Vaarku	8
Voetstappen.....	9
Tot zo	10
Ornithologie (Sonnet X)	11
Chemie	12
Zoektocht	13
Dagboek	14
Chemtrail	15
Inkeer	16
Conflict	17
Aphorisme 82.....	18
Geintje.....	19
Stil (een afscheid)	20
Vuur	21
Wegwijzer	22
Verloren.....	23
Liedje van verlangen.....	24
Overvloed	25
Vredeswens	26
Monument.....	27
Hittegolf.....	28
Scheppingsdrang	29
Kleurschakering.....	30
Aphorisme 83.....	31

Hervormd

Oude stenen zuchten
verweerd onder zon en regen
De toren draagt scheuren
van beierende klokken
van eeuwen geluid

Het orgel galmt
tegen gebrandschilderde ramen
Onder onze voeten
het uitgesleten reliëf

Tussen de graven woekert onkruid
Een merel fluit boven het hardsteen
Namen vervagen
achter het openstaande hek

Zijn

Jij kunt het
Elke dag opnieuw
Op wolken drijven
In stralen vallen
Langzaam wiegen
op de stroom

Vallende vlokken
dragen je weemoed
Ochtendmist bedekt
je stille wereld
zonder contrasten

Je leeft
in je persoonlijke zon
Verdrijft de duisternis
met de scheppende kracht
van je eigen zijn

Jij bent jij

Horeca

Een avondje uit
Dat hakt erin

Tegen

Ik ben een vogel onder water
Ik ben een vis hoog in de lucht
Ik ben een baby met een kater
Ik ben een standbeeld op de vlucht

Mijn voeten doen me steevast zweven
Mijn ogen horen elk geluid
Mijn dood gaat vooraf aan mijn leven
Voor het begint is het al uit

Vaarku

Vandaag gaan wij door
de Engelenburgerbrug
de Dortsche Kil op

Voetstappen

Het pad loopt
tussen netels
Links de dijk
Rechts het water

De plassen blinken
na gisteren
Na vannacht

Ik loop
Peinzend
Denkend
Over jou

Ik loop langzaam
Bewust van
de voetstappen
die achterblijven
in het natte gras

Tot zo

Tot zo
Nog even

Dan
Straks

Wacht maar
Zometeen

Niet nu
Een ogenblikje

En dan
En dan

Tot zo
Dus

Ornithologie (Sonnet X)

Wanneer de vogels 's ochtends fluiten
De eenden kwaken in de sloot
Dan is bij mij de aandrang groot
Dan spoed ik mij naar buiten

Ik hoor ze piepen, kwinkeleren
Tussen het kroos en in de boom
Dan denk ik steevast aan mijn oom
Die mij hun namen wilde leren

Ik zie de mus, de merel, specht
Het kauwtje en de ooievaar
En heel erg vaak een kenniknie

Ik zie ze buiten, in het echt
De rotgans en de lepelaar
Maar nooit zag ik een kolibrie

Chemie

Onder de huid
Ligt de kracht
De kracht van prikkels
De kracht van de chemie
De chemie tussen ons

Op de huid
Wellen druppels
Druppels van klanken
Onafwendbaar
Naar buiten geperst

De stem klinkt
Het ritme versnelt
We zingen ons lied
Het woordenloze lied
In de kerk

Zoektocht

De klok slaat zeven
Ik zoek parels
Ik zoek waarheid
Ik zoek schoonheid
In woorden
In het gras
In de ochtend

De klok slaat acht
Ik loop terug
Ik loop langzaam
Ik loop in gedachten
In mezelf
Ik voel nog niets
Ik heb nog niets gevonden

Dagboek

Elke dag
Opnieuw
Oud nieuws
Maar toch
Nieuw

Eender
Hetzelfde
Altijd vergelijkbaar

Dat is
Sleur
Dat is
Zekerheid

We kunnen niet anders
We willen niet anders

Chemtrail

Doornen strelen vleugels van papier
Takken rapen webben van zilver
In de zachte schijn van het onweer

Elzen pluizen grijze muizen
Tussen halmen die de hemel bestormen
Onder het genot van opgewarmd bier

Dauwdruppels verdampen
Het eendenkroos bloeit

Langzaam lost de rook om mijn hoofd op
Het aureool van onverschilligheid stijgt
Boven is de wereld af
Langs de witte was van een vliegbeweging

Inkeer

Stilte in mijn oren
Trillingen gedempt
door oude vliezen
Stemmen verstomd
in de vlucht van de tijd

Doof voor de wereld
loop ik ingekeerd
Verloren
In de macht van mijn scherm

Ik hoor niets
Ik zie niets
Alleen een straal van de zon
verwarmt mijn hand

Conflict

Wij lopen uiteen
De ketens gebroken
De lijm opgelost
Door voortschrijdend inzicht
Door ouder en wijzer

We verschillen van mening
In bevond van zaken
In zicht op buiten
In kijk naar binnen
In altijd gelijk

We marcheren
Links, rechts, links, rechts
We waaien met winden
Ik hier, jij daar
Samen alleen

Aphorisme 82

De derde helft is overbodig
als de eerste twee gelijk zijn

Geintje

Kom op joh
Het is maar een geintje
Ik bedoeld het niet serieus
Dat snap je toch wel
Waar zie je me voor aan?

Je moet het niet letterlijk nemen
Zo erg is het toch niet
Wat bedoel je, kwetsend?
Stel je niet zo aan
Jij hebt geen gevoel voor humor

Het is ook altijd hetzelfde
met jullie wijven
Je zou het ook als een compliment
kunnen zien

Stil

(een afscheid)

Het is stil in huis

Zonder jou

Zonder pootjes

Zonder kwispel

Zonder: kom je nou eindelijk?

Het is stil

Nu jij

Zwijgt

Vuur

Verzengend
Vernietigend
Nietsontziend

Ons rest
een hoopje as

Wegwijzer

Borden wijzen van hier
Naar Bekade Gorzen
Naar het Verloren Diep
Langs de Krekenroute Oost

Mannen op de golfbaan
Oefenen hun swing
Bewust van hun handicap
Eén met hun club

De sloot is gedempt
De wei is geasfalteerd
De akker bebouwd

Op de hoek wijst de wijzer
Als een hallucinerende paddenstoel
De weg naar de einder
De weg naar het doel

Verloren

Alleen
Loop ik
Verloren
Een beetje rond

Stil
In de ochtend
In het bos

Nat gras
Knerpende schelpen
Blik
Op oneindig

Alleen
Loop ik
Verloren
Een beetje rond

Liedje van verlangen

Groen is 't gras
Groen is 't gras
Onder mijne voeten
Ik heb verloren
mijn beste vriend
Waar zal ik hem zoeken?

Je hoort het
Zelfs het rijm klopt niet

Overvloed

Er was
Veel

Er was
Erg veel

Er was
Teveel

Soms

Er is
Ook veel

Maar niet alles
Meer

Vredeswens

Als de oorlog afgelopen is
Zullen we dansen
Zullen we zingen
Zullen we onze helden eren

Als de strijd voorbij is
Moeten we vergeven
Moeten we vergeten
Moeten we onze vijand
de andere wang toekeren

Maar nu nog niet
Nu nog even niet
We moeten hem eerst
verpletterend verslaan

Monument

Het monument staat
Als baken
Als herinnering
Voor de kerk

Stenen liggen
Stenen staan
Staal roest
In de regen

We lopen voorbij
We kijken ernaar
We lezen de plaquette

Het monument staat
Voor de kerk
Ik voel
Helemaal niets

Hittegolf

Ik heb de kippenpoten
op het balkon gelegd
De barbecue kan uit blijven

Scheppingsdrang

Het rijm rolt
Langs de rand van de strofe
In het vuur van de strijd
Tussen regels van emotie

Het ritme rijst
Op golven van behaagzucht
Als bonkende stormram
In splinters van lust

Het licht breekt door
De stilte breekt
Een fontein ontsluit

Als woorden komen
Als zinnen ontstaan
Als de inhoud verdwijnt
Achter de vorm van de dag

Kleurschakering

Groen wordt bruin
In vezellamme zachtheid

Rood kleurt lila
Als verdunde korstmos

Gele vruchten
Dragen pitloze bloemen

Zwarte tulpen
Volgen het gebaande blad

Blaue bonen
Verbranden tot as

De regenboog
Licht op in de tropennacht

Het is zo
Het is niet anders
In stilte
Koester ik mijn roze bril

Aphorisme 83

Waanzin sluipt
Waar de zin niet gaan kan